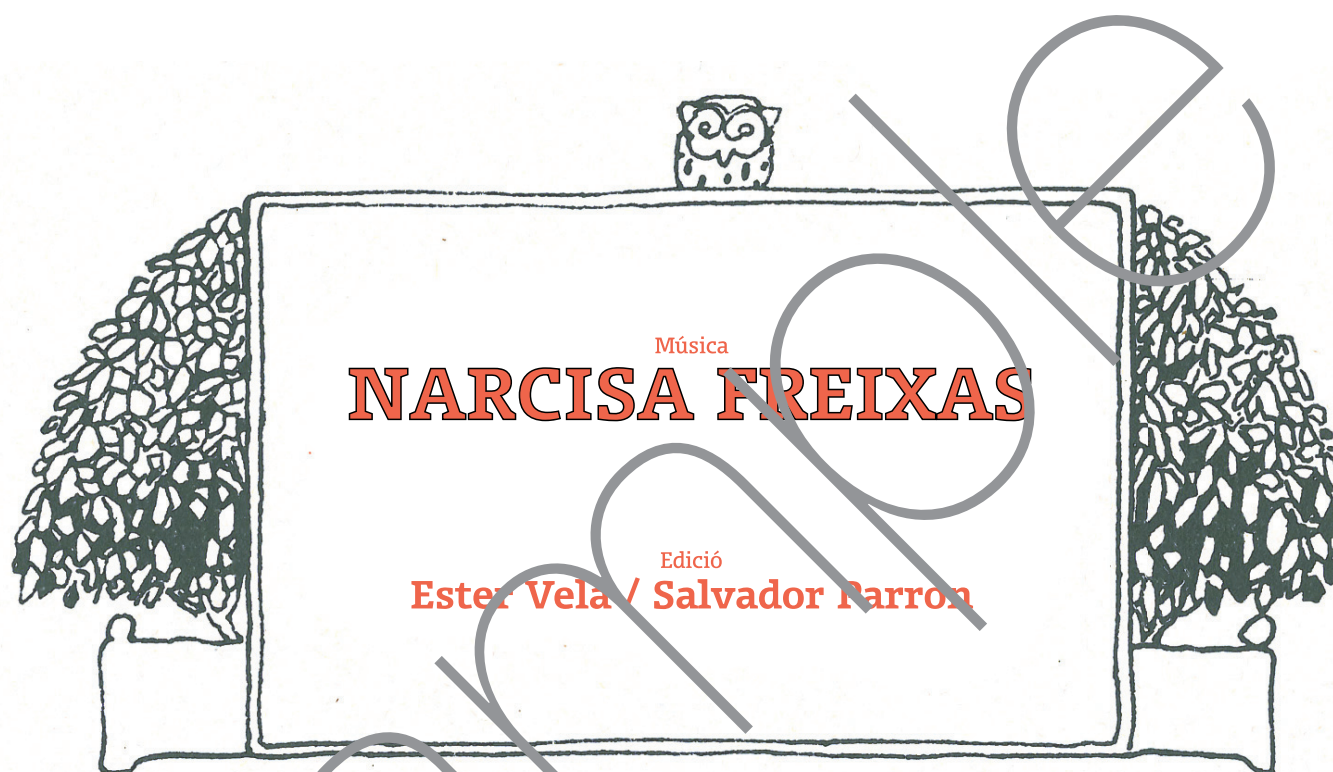

Cançons

per a veu i piano

VOL. VI

ALL RIGHTS RESERVED.

És il·legal la reproducció total o parcial d'aquesta publicació, així com la seva transmissió per qualsevol mitjà, ja sigui electrònic, mecànic, magnètic, digital, per fotocòpia, enregistrament o altres mètodes sense permís previ dels titulars del copyright.

© Copyright 2017 by Ester Vela / Salvador Parron
Drets d'edició en exclusiva per a tots els països:
Editorial de Música BOILEAU, S.L.
Provença, 287 - 08037 Barcelona (Spain)
Tels.: (34) 934 020 156 - (34) 932 150 334
Fax: (34) 934 872 080
boileau@boileau-music.com
www.boileau-music.com

Música: Narcisa Freixas

Edició: Ester Vela / Salvador Parron

Il·lustracions:

Pere Torné Esqudis (portada i pàg. 1)

Lluís Bagaria (pàg. 5)

Feliu Elias i Bracons (APA) (pàg. 7)

Il·lustració coberta: 1a edició de les Cançons Catalanes, 1900 (coberta).

Il·lustració portada: Obres de Narcisa Freixas, edició homenatge, 1928.

Grafia musical i impressió: E.M. BOILEAU, S.L.

D. L. B.24749-2017

ISMN: 979-0-3503-3970-7

Primera edició: octubre 2017

Reg. B.3948

El material inclòs en aquesta obra es ven exclusivament per a veu i piano, i sempre que l'obra s'interpreti en públic i en directe. En cas que el material s'utilitzi per a l'execució per part d'una formació ampliada, o bé que l'obra es difongui per qualsevol mitjà de reproducció mecànica o de comunicació pública, serà obligatori el pagament d'una quantitat per utilització de material. Tots els drets de qualsevol tipus relacionats amb aquesta obra i qualsevol part d'aquesta obra estan estrictament reservats, incloent-hi –sense estar-hi, però, limitats– el dret per a l'escena, ràdio, televisió, cinema, reproducció mecànica, traducció, impressió i venda. La comunicació pública d'aquesta obra, de forma completa o parcial, està subjecta a l'autorització corresponent de l'editor. La còpia total d'aquesta obra o de parts separades d'aquesta obra és il·legal i punible de conformitat amb les disposicions de la Llei de la Propietat Intel·lectual vigent. L'ús de còpies, incloent-hi arranjaments i orquestracions diferents de les publicades per l'Editor, està prohibit.

Índex

Narcisa Freixas, una figura a recuperar (C. Rubio)	04
Notes a l'edició	06
La música de Narcisa Freixas (E. Vela)	06
Volum VI: Cançons per a veu i piano (E. Vela i S. Parron).....	07

Partitures / Partituras:

Cançons infantils

1. L'ametller (J. Maragall).....	9
----------------------------------	---

Cançons catalanes

2. Lo filador d'or (J. Verdaguer)	10
3. La festa major (J. Martí Folguera)	12
4. La barca (A. Mestres)	14
5. Primavera (A. Mestres)	16
6. Ai, l'esperança (À. Montanya)	18
7. Les campanes del convent (À. Montanya)	20
8. Lo pelegrinet (E. Dòria)	22
9. L'ombra de Natzaret (Mn. J. Collell)	24
10. Somriu amor (R. Nogueras i Oller)	26
11. Decandiment (R. Nogueras i Oller)	27

Cançons amoroses

12. Cançó d'Agna Maria (R. Nogueras i Oller)	28
13. Marion Delorme (J. Carner)	30
14. Muntanyenca (C. Oñar i Barreda)	32
15. Dolorosa (F. Sitjà i Pineda)	35
16. Joguina (F. Sitjà i Pineda)	36
17. Cantinet de vidre (F. Sitjà i Pineda)	37
18. Bressolant (F. Sitjà i Pineda)	38
19. El pom de roses (F. Sitjà i Pineda)	39

Cançons d'perses

20. Mal d'amor (F. Sitjà i Pineda)	40
21. Amor meu (F. Sitjà i Pineda)	42
22. Cançó de l'esquila (D. Monserdà)	44
23. El vent d'abril (Anònim)	46
24. Vina amoreta (Anònim)	48
25. Albada (J. Massó i Ventós)	50
26. Himne a Catalunya (F. Sitjà i Pineda)	51

Carta (de Narcisa Freixas a Enric Prat de la Riba)	54
--	----

Índex per poetes	55
------------------------	----

Separata:

Llibret dels poemes

Narcisa Freixas, una figura a recuperar

(Sabadell 1859-Barcelona 1926)

Narcisa Freixas al piano i la seva jove Mercè Codina de Petit de peu cantant.

Biografia

L'autora va destacar per la seva obra de composició i pedagogia musical en una època en que la dona no tenia accés a l'activitat professional ni a la dimensió pública. Era filla de Pere Freixas, escriptor i pedagog, i d'Elvira Cruells i va néixer a Sabadell en els anys del creixement industrial. Gràcies al suport del pare, va tenir formació artística, i de la mare va heretar l'interès per la cançó popular, tan significativa en la seva obra. Quan tenia disset anys va ser alumna de Joan Pujol (1862-1938), qui també fou professor de figures com E. Granados, C. G. Vidiella, J. Albéniz i A. Nicolau. A més, Narcisa Freixas, que rebé el tipus d'educació habitual en les filles de famílies acomodades, va ser alumna de Torcuat Tasso (1855-1935), en escultura, i de Modest Urgell (1839-1919), en pintura.

Dona avançada al seu temps, es va relacionar amb les primeres feministes catalanes que s'agrupaven al voltant de la revista *Feminal*, des d'on es defensava, per exemple, el dret a l'educació de la dona i que pogués tenir accés a un treball remunerat. Va començar a compondre peces musicals quan encara era molt jove, cosa que li portà certa fama. De fet, l'èxit va ser tan gran que la seva família, neguitosa davant la possibilitat que volgués fer-se artista, va apartar-la de les activitats musicals.

Casada amb el metge Miquel Petit i Pons, va tenir dues filles i un fill, però només el noi, Josep Maria, va sobreviure. Després de la mort de les seves filles, vint i vuit anys després de l'estrena de la seva primera obra, Narcisa Freixas va tornar a compondre música i l'any 1905 es va presentar a un concurs de cançons per a infants, convocat per l'Orfeó Català, amb *Cançons d'infants*. Aquesta obra va guanyar una menció honorífica, fet que la va convertir en l'única dona premiada en el certamen, i el cor de l'Orfeó Català, dirigit per Lluís Millet, va interpretar una de les seves composicions. Les cançons van tenir tanta acceptació que de seguida es van exhaurir les dotze edicions en llengua catalana, i també es va fer l'edició castellana. Sens dubte el premi va animar Narcisa Freixas a continuar component i, el 1908, va publicar la *Cançons d'Infants. Segona Sèrie*, traduïda al castellà i al francès.

La més famosa de les seves publicacions va ser *Piano infantil*, publicada el 1918 per l'editorial Muntanola. Les cançons anaven il·lustrades pels dibuixos de Pere Torné Esquius, i van agradar tant que els noms de tots dos van quedar associats en una mena de tàndem inseparable. Curiosament, les obres d'ambdós combinaven l'esperit modernista de les composicions de Narcisa Freixas, sempre molt influïda per la música popular, amb l'alè

noucentista que respiraven els dibuixos clars, de línies aparentment senzilles i de colors plans i suaus de Pere Torné Esquiús. Narcisa Freixas va compondre també obres de teatre, com *Rodamón*, *La pastoreta*, *La cova del mar*, *Vetlla d'amor* i *Festa completa*, i per al públic adult va publicar dues sèries de cançons: *Cançons catalanes* i *Cançons amoroses*.

L'any 1909, només un any després de publicar la *Cançons d'Infants. Segona Sèrie*, Narcisa Freixas va fundar Cultura Musical Popular, l'entitat des d'on va poder canalitzar el seu projecte pedagògic i social. Admiradora de la concepció musical d'Anselm Clavé (1824-1874), volia fer arribar la música a tota la societat i, en especial, als llocs específicament oblidats, com els hospitals i les presons. L'ensenyament de la música el feia, de manera altruista, als alumnes de les escoles nacionals, on anaven els fills de famílies que no els podien pagar l'ensenyament. La seva dedicació es va concentrar en l'ensenyament del cant coral als infants i de seguida va formar una coral mixta. Cultura Musical Popular organitzava concerts, conferències, sessions de teatre i de dansa.

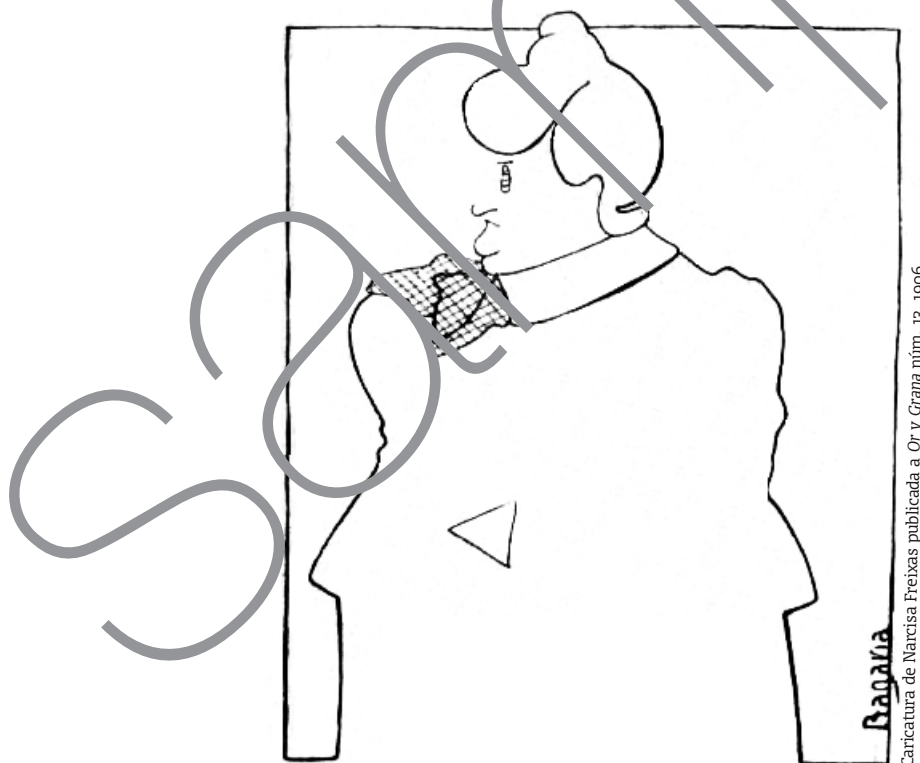
Bona part de les activitats de Cultura Musical Popular es van desenvolupar a la Garriga, la població on la família de Narcisa Freixas havia començat a fer estades des de finals del segle XIX. En aquell temps, la Garriga es va posar de moda entre els barcelonins per l'efecte sanítor de les d'aigües termals. Les temporades passades a la Garriga s'anaren ampliant fins que el 1912

la família es va fer construir una casa i, anys més tard, el 1925, n'afegirien una altra d'adossada. A la població acudiren també altres moltes personalitats, com Jacint Verdaguer, Rubén Darío, Apel·les Mestres, Eugeni d'Ors, Josep Carner, Joan Maragall, Amadeu Vives o Dolors Monserdà.

La fama de l'obra pedagògica de Narcisa Freixas va traspasar els límits de Catalunya i per això, l'any 1917, l'Ateneu de Madrid la va convidar perquè els expliqués la seva tècnica. En reconeixement a la seva obra, els seus llibres, traduïts al castellà, es van considerar d'interès per a les escoles i, a més, el govern li va voler atorgar la creu d'Alfons XII, però ella va refusar aquest guardó sense que se'n coneguïn els motius.

Narcisa Freixas va morir el 20 de desembre de 1926, víctima d'una infecció que es va estendre en 48 hores. Amb la seva mort va desaparèixer també, després de disset anys de funcionament, Cultura Musical Popular, l'entitat que havia considerat com «l'obra de la meua vida». La trajectòria de Narcisa Freixas és coneguda, en especial, a partir de l'homenatge pòstum que el seu fill, el metge Josep Maria Petit, li va dedicar l'any 1928. Durant aquell acte es va presentar un volum que reunia moltes de les seves composicions, juntament amb els escrits que li van dedicar molts artistes, músics i escriptors amics.

Carme Rubio

Caricatura de Narcisa Freixas publicada a *Or y Grana* núm. 13, 1906.

Cançons catalanes

a l'Isolina Xuclà

2. Lo filador d'or

Poema
Mn. JACINT VERDAGUER
(1845-1902)

Música
NARCISA FREIXAS
(1859-1926)

p

1. N'hi ha un ar - gen - ter a l'ar - gen - te - ri - a; de tant fi - lar or li di - uen Or -
 3. Qui s'hi ca - sa - rà pot plan - tar bo - ti - ga. No es ca - sa e - lla, no, que es fa ca - put -
 4. Quan vo - ra l'al - tar son ca - bell des - lli - ga, n'a - par un riu d'or que surt de la
 6. N'hi ha un ar - gen - ter a l'ar - gen - te - ri - a; de tant fi - lar or li di - uen Or -

p

9

fi - la. Lo fi - la tan prim que tot just s'o - bi - ra; n'a - par un ca - bell del
 xi - na. No es ca - sa e - lla, no, que es fa ca - put - xi - na lo pri - mer di - jous de
 ri - ba, n'a - par un riu d'or que surt de la ri - ba, o un camp de fo - ment que
 fi - la. Mes, ai! pel veï - nat no fal - ta que di - ga que ven per fils d'or ca -

16

Fi

front du - na ni - na, del front d'u - na ni - na.
 Pas - qua flo - ri - da, de Pas - qua flo - ri - da.
 la falç in - cli - na, que la falç in - cli - na.
 bells de sa fi - lla, ca - bells de sa fi - lla.

pp *dim.*

Cançons disperses

al Dr. n'Antonio Aleu, benemèrit de la pàtria

26. Himne a Catalunya

Poema
FRANCESC SITJÀ i PINEDA*
(1880-1940)Música
NARCISA FREIXAS
(1859-1926)

1. Al - cem la veu, que ja te - nim ban - de - ra.
2. Dolç és can - tar quan per la Pà - tria es can - ta.

Del com - te Jo - fre n'hi por - tem la sang. Can - tem ar -
Lla - vors els cants pu - gen més alts que el sol. Can - tant es

mits per fer la Pà - tria fer - ta, les qua - tre bar - res
creix si la can - çó l'és be - lla. Créi - xer vo - lem per

rall.
sem pre en - gui - ran. Que a nos - tres veus to - tes les veus s'a -
fer - ra la Pà - tria gran.

*La primera estrofa del poema prové de la versió manuscrita de 1914 sense el nom de l'autor del text, mentre que la segona estrofa és la que es publicà a la 3a sèrie de Cançons d'infants, edició pòstuma de 1928 on consta Francesc Sitjà com a autor del text.

Índex per poetes

CARNER, J.
(1884-1970)
Marion Delorme30

COLLELL, J., Mn.
(1846-1932)
L'ombra de Natzaret24

DÒRIA, E.
(1862-1921)
Lo pelegrinet22

MARAGALL, J.
(1860-1911)
L'ametller9

MARTÍ FOLGUERA, J.
(1850-1929)
La festa major12

MASSÓ I VENTÓS, J.
(1891-1931)
Albada50

MISTRES, A.
(1854-1936)
La barca14
Primaveral16

MONSERDÀ, D.
(1845-1919)
Cançó de l'espiga44

MONTANYA, À.
CREHUET, Pompeu
(1881-1941)
Ai, l'esperança18
Les campanes del convent20

NOCUERA I OLLER, R.
(1850-1949)
Somriu amor26
Decandiment27
Cançó d'Agna Maria28

OMAR I BARREDA, C.
(1861-1931)
Muntanyenca32

SITJÀ I PINEDA, F.
(1880-1940)
Dolorosa35
Joguina36
Cantiret de vidre37
Bressolant38
El pom de roses39
Mal d'amor40
Amor meu42
Himne a Catalunya51

VERDAGUER, J., Mn.
(1845-1902)
Lo filador d'or10

ANÒNIM
El vent d'abril46
Vine, amoreta48